

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. Плевен, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ К. ГРЪНЧАРОВ

Членове: ЦЕЗАРИНКА ХР. ЙОСИФОВА-
ЙОТКОВА
МАРИАН В. ИВАНОВ

при участието на секретаря М. ИВ. И.
в присъствието на прокурора Р. Н. К.
като разгледа докладваното от ГЕОРГИ К. ГРЪНЧАРОВ Въззивно
наказателно дело от общ характер № 20224400600894 по описа за 2022
година

за да се произнесе съобрази:

С присъда № 260001/4.V.2022 г. постановена по НОХД № 17/2020 г. Червенобрежки районен съд е признал подсъдимият С. А. Р. за виновен, в това че на 23.VI. 2019 г. в гр. К., област П., в двор на имот находящ се на ул. „М.Н.“ № 7, чрез нанасяне на удар с продълговат, твърд, тъп предмет /метална тръба/ в областта на лявата предмишница и в долния край на средната трета на лявата ръка на В. М. В. и причинил средна телесна повреда, довела до трайно /за повече от месец – поне 3 – 4 месеца/ затруднено движение на лявата ръка, поради което и на основание чл. 129, ал. I от НК му е наложил наказание лишаване от свобода в размер на 1 /една/ година, като на основание чл. 66, ал. I от НК е отложил изпълнението на наложеното наказание с 3-годишен изпитателен срок.

На основание чл. 45 във връзка с чл. 52 от ЗЗД е осъдил подсъдимия да заплати на В. обезщетение за нанесените неимуществени вреди в размер на

3000 /три хиляди/ лева, ведно със законната лихва считано от 23.VI. 2019 г. като за разликата до 15 000 лв. е отхвърлил предявения граждански иск, като неоснователен и недоказан.

Недоволен от така постановената присъдата в нейната гражданска част е останала въззивната жалбоподателка, В. М. В. която в законоустановения срок я обжалва пред настоящата инстанция. В депозираната въззивна жалба се излагат доводи, че присъденото обезщетение е с нисък размер предвид нанесените увреждания, последвалото лечение, продължително време за оздравяване и последвалото затруднение на движението на ръката.

Предвид на горе изложеното В. моли съда да измени присъдата в обжалваната ѝ част, като увеличи размера на присъденото обезщетение за причинени неимуществени вреди.

Представителят на прокуратурата в съдебно заседание е изразил становище, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

Подсъдимият чрез своя процесуален представител е изразил становище, че жалбата е неоснователна, а присъдата правилна и законосъобразна.

Съдът като прецени представените по делото доказателства намира за установено следното:

Жалбата е основателна.

За да постанови обжалваната присъда съдът е приел за установена фактическа обстановка, която напълно се споделя от страна на въззивната инстанция, поради което намира, че не е необходимо същата да бъде пресъздавана отново.

В наказателно-осъдителната част присъдата е необжалвана и влязла в законна сила.

Що се касае до частта на присъдата, с която предявеният граждански иск е бил уважен за сумата от 3000 /три хиляди/ лева и за разликата до 15 000 /петнадесет хиляди/ лева отхвърлен, като неоснователен и недоказан, то изводите на районния съд в тази насока са неправилни и не отговарят на събраните по делото доказателства, поради което присъдата в тази си част следва да бъде изменена. Налице са данни, от които е видно, че пострадалата е била подложена операция за монтирането в ръката на имплант, след което е

била обездвижена за двадесет дни. Вследствие на обездвижването В. е била в невъзможност да се обслужва, да се грижи за себе си, да осъществява нормални движения с ръката. Поради тази причина се наложило двете ѝ дъщери да се грижат за нея денонощно. Предстои ѝ повеждането на втора операция за изваждането на поставения в ръката имплант. Освен това от съда не са били взети в предвид психичните последици от начина и времето на извършване на престъплението, за които има убедителни гласни, неоспорими доказателства по делото.

При определяне на размера на гражданският иск е следвало да бъдат взети в предвид от съда постановил присъдата по-горе описаните обстоятелства. Тези факти не са били взети в предвид, при определяне на размера на обезщетението за причинените неимуществени вреди, поради което настоящата инстанция счита, че предвид тях обезщетение в размер на 3000 /три хиляди/ лева се явява необосновано ниско и същото следва да бъде увеличено на 10 000 лв. Присъдената сума следва да бъде заплатена ведно със законната лихва считано от 23.VI. 2019 г.

На основание на чл. 340, ал. IV от НПК препис от решението следва да бъде изпратено от въззивния съд на прокурора.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда № 260001/4.V.2022 г. постановена по НОХД № 17/2020 г. на Червенобрежки районен съд в частта, в която на основание съд в гражданската ѝ част, като на основание чл. чл. 45 във връзка с чл. 52 от ЗЗД осъжда С. А. Р., ЕГН ***** да заплати на В. М. В., ЕГН *****, сумата от 10 000 /десет хиляди/ лева представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, ведно със законната лихва считано от 23.VI. 2019 г. до окончателното ѝ изплащане.

За разликата до 15 000 /петнадесет хиляди/ лева отхвърля иска, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА С. А. Р. да заплати на В. М. В. направените деловодни разноси пред въззивната инстанция в размер на 400 /четиристотин/ лева.

Потвърждава присъдата в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____